

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Mandarí

Quan de xavals ens colàvem al taller de **LaMAÑANA** al carrer San Anastasio on els linotipistes suaven tinta a l'istiu amb el plom candent de les lletres, descobríem una publicitat força exòtica: **Flan Chino El Mandarin**. Això, més la sèrie de pel·lis sobre el pervers **Fu-Manchú** i la seva secta fanàtica, ens feien somiar amb el llunyà Orient misteriós. Amb el pas del temps, vet aquí que l'Orient és aquí. Grans superfícies comercials, restaurants, bars i cafeteries regentats per ciutadans xinesos, ja habiten amb nosaltres. Entre woks, sushis, ànecs lacats, arrossos picants, tes i baijus, la gastronomia cuina l'agermanament. Tant, que avui el **Lleida Esportiu** ja compta amb tot un vicepresident xinès, **He Jun**, inversor en yuans o dòlars?, per reflatar un club que no rasca bimba. A falta dels grans socis capitalistes lleidatans, benvinguts els de fora. Una manera higiènica de superar el ranci nacionalisme, tal vegada el cosmopolitisme, no? Llegeixo que **Paco Cerdà**, factòtum municipal de la Cosa Econòmica, està en tractes directes amb la ciutat xinesa **Nanjing** per un agermanament sociocultural. Caldrà, doncs, aprendre a marxar forçades el mandarí. Qualsevol dia, un xinès o xinesa podria ben ser l'alcalde de Lleida. Abans, potser abans, que el notabilíssim **Marc Cerón**, possem per cas. ¡Gan Bei!